

ת"פ 5158/04 - מדינת ישראל נגד ג'ראדאט סובחי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 5158-04 מדינת ישראל נ' סובחי
בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג'ראדאט סובחי

הנאשם

החלטה

לפני בקשת המאשימה למתן צו מאסר נגד הנאשם בשל אי תשלום קנס.

רקע

ביום 26.12.04 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר ייחס לו ביצוע עבירות מס. ביום 4.1.07 נגזרו על הנאשם שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס של 34,000 ש"ח או שלושה חודשי מאסר תחתיו. עוד נקבע, כי הקנס ישולם ב-20 תשלומים רצופים, החל מיום 1.2.07.

במרוצת השנים, הנאשם שילם סך של כ-8,000 ש"ח בלבד כאשר כמחצית מהסכום נזקפה לקרן הקנס והמחצית השניה לריבית הפיגורים. נכון להיום, קרן הקנס עומדת על כ-30 אלף ש"ח ובתוספת הפיגורים חובו של הנאשם עומד על כ-87 אלף ש"ח. לאור כך, מבוקש להטיל על הנאשם 81 ימי מאסר.

ביום 13.11.22 הובאה לחתימתי פקודת מאסר נגד הנאשם. משהבקשה הוגשה בשיהוי וללא העתק גזר הדין הוריתי למאשימה להשלים את החסר ולנמק את פשר השיהוי ולהתייחס לשאלת התיישנות העונש, ובהמשך הוריתי למאשימה לנמק מדוע פקודת מאסר קודמת לא בוצעה.

עמדת המאשימה

המאשימה מסרה כי תיק בית המשפט בוער ולא ניתן לשחזר את כתב האישום ואת הכרעת הדין וכל שנותר הוא העתק של גזר הדין. בנוסף, המאשימה פירטה את השתלשלות פעולות הגבייה שנעשו בתיק לרבות עיקולים שהוטלו לאורך השנים ולכך שבתחילת שנת 2013 נחתמה פקודת מאסר נגד הנאשם שלא בוצעה משום שלא עמדה בדרישות שנקבעו בפסיקה המנחה (רע"פ 837/12, גוסקוב), וכן משום שהנאשם לא אותר. בהמשך, במהלך שנת 2016 הנאשם יצר קשר עם המאשימה ובמסגרת הידברות הוא זכה להסדר לפיו חלק מתוספת הפיגורים יקוזז והיתרה תעמוד לפירעון ב-36 תשלומים. ואולם, משלא עמד הנאשם בהסדר הוא בוטל.

עמוד 1

דין

דין הבקשה להתקבל.

אמנם הבקשה הוגשה לאחר כ-16 שנה מיום מתן גזר הדין, ומדובר בשיהוי ממשי, אך במהלך התקופה הזו נעשו נסיונות משמעותיים לגביית חובו של הנאשם אשר עצרו את מירון התיישנות העונש. עוד עולה מתגובת המאשימה, כי הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות שניתנה לו על ידי המרכז לגביית קנסות שהחליט לצמצם את תוספות הפיגורים שנוספו לקנס ולפרוס את היתרה לתקופה ארוכה יותר מאשר שניתנה לו בגזר הדין. התנהלות זו מלמדת כי הנאשם עושה דין לעצמו ובוחר שלא לשלם את חובו.

פסיקה עקבית קובעת, כי מקום בו נאשם אינו משלם את חובו אלא משתמט מכך, אין מנוס ממתן צו המאסר, שאם לא כן, יתחמק נאשם מלשאת בעונש שהוטל עליו. ר' למשל רע"ב 1049/15, ניזרי נ' מדינת ישראל, פסקה 34 לפסק דינו של כב' הש' סולברג:

עינינו הרואות, בחקיקה ובפסיקה באה לידי ביטוי גישה נוקשה ביחס למאסר חלף קנס. ראוי עם זאת להדגיש כי הנוקשות באה בדיעבד, כשנוצר הצורך במאסר חלף קנס. מלכתחילה, המגמה היא להשתמש בחרב המהפכת של המאסר-בכוח כדי להמריץ את מי שחוייב בקנס לשלמו, ובכך להשיג את מטרתו - הרתעה כלכלית. כינויה של דרך ענישה זו - מאסר חלף קנס - מציין חלופיות דה-פקטו, המאסר בא במקום הקנס, אך אין זו חלופיות שנועדה לבטא העדפה עניינית-ערכית. התכלית הבסיסית היא ענישה כספית-כלכלית, וזו עדיפה על פני שלילת החירות שבאה לידי ביטוי במאסר. הקנס הוא היעד; המאסר הוא חליפו בדלית ברירה.

לאור כך, הבקשה מתקבלת, והמאשימה תעביר פקודת מאסר לחתימתו. עם זאת, פקודת המאסר לא תבוצע לפני יום 1.6.23, על מנת לאפשר לנאשם להסיר את חובו, ועל המאשימה להמציא את ההחלטה לנאשם עד יום 2.4.23.

ניתנה היום, י"ג אדר תשפ"ג, 06 מרץ 2023, בהעדר הצדדים